

Această lucrare poate fi vizualizată și online

www.rsonline.ro

Revista Română de Contabilitate și Monografii Contabile

Nr. 115, mai 2025

SPECIALISTUL COMENTEAZĂ

Tratamentul fiscal și contabil al avantajelor de natură salarială

MONOGRAFIE CONTABILĂ

Înregistrări contabile din aplicarea pro-ratei

CAZURI PRACTICE

Activități independente. Venituri din agricultură.

Norma de venit

CAS. Codul CAEN 4950

D406 Active

www.rs.ro

Tratamentul fiscal și contabil al avantajelor de natură salarială

consultant fiscal
Ionuț JINGA

SPECIALISTUL
COMENTEAZĂ

Potrivit Codului fiscal, sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică rezidentă ori nerezentă ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă, a unui raport de serviciu, act de detașare sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă acordate persoanelor care obțin venituri din salarii și asimilate salariilor.

Avantajele, în bani sau în natură, primite de la angajatori în legătură cu o activitate menționată mai sus, precum și cele primite de la terți ca urmare a unei relații contractuale între părți, cu unele excepții, includ, însă nu sunt limitate la:

- utilizarea oricărui bun, inclusiv a unui vehicul de orice tip, din patrimoniul afacerii sau închiriat de la o terță persoană, în scop personal, cu excepția deplasării pe distanța dus-întors de la domiciliu sau reședință la locul de muncă/locul desfășurării activității;
- cazare, hrană, îmbrăcăminte, personal pentru munci casnice, precum și alte bunuri sau servicii oferite gratuit ori la un preț mai mic decât prețul pieței, altele decât cele care se încadrează în limitele prevăzute în legea fiscală;
- împrumuturi nerambursabile;
- anularea unei creanțe a angajatorului asupra angajatului;
- abonamentele și costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, în scop personal;
- permise de călătorie pe orice mijloace de transport, folosite în scop personal;
- primele de asigurare, precum și serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, plătite de către suportator pentru angajații proprii sau alt beneficiar de venituri din salarii și asimilate salariilor, la momentul plății acestora, altele decât cele obligatorii și cele care se încadrează în condițiile prevăzute în lege;
- bilete de valoare sub forma tichetelor cadou acordate potrivit legii, cu excepția destinațiilor și limitelor prevăzute în lege, tichetelor de masă, voucherelor de vacanță, tichetelor de creșă și tichetelor culturale, acordate potrivit legii.

Ce prevăd normele metodologice

Avantajele în bani și în natură prevăzute mai sus sunt considerate a fi orice foloase primite de angajat de la terți sau ca urmare a prevederilor contractului individual de muncă ori a unei relații contractuale între părți, după caz.

La stabilirea venitului impozabil se au în vedere și avantajele primite de persoana fizică, cum ar fi:

- a) folosirea vehiculelor de orice tip din patrimoniul afacerii, în scop personal;
- b) acordarea de produse alimentare, îmbrăcăminte, chereștea, lemne de foc, cărbuni, energie electrică, termică și altele;
- c) abonamentele la radio și televiziune, pentru mijloacele de transport, abonamentele și costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice;
- d) permisele de călătorie pe diverse mijloace de transport;
- e) cadourile, inclusiv tichetele cadou primite cu diverse ocazii, cu excepția celor menționate la art. 76 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal;
- f) contravaloarea folosinței unei locuințe în scop personal și a cheltuielilor conexe de întreținere, cum sunt cele privind consumul de apă, consumul de energie electrică și termică și altele asemenea;
- g) cazarea și masa acordate în unități proprii de tip hotelier;
- h) contravaloarea primelor de asigurare suportate de persoana juridică sau de o altă entitate (angajator), pentru angajații proprii, precum și pentru alți beneficiari, cu excepția primelor de asigurare obligatorii potrivit legislației în materie, și a celor care se încadrează în condițiile prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. t) din Codul fiscal.

Tratamentul fiscal al avantajului reprezentând contravaloarea primelor de asigurare este următorul:

- a) pentru beneficiarii care obțin venituri salariale și asimilate salariilor de la suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse prin cumularea cu veniturile de această natură ale lunii în care sunt plătite primele de asigurare;
- b) pentru alți beneficiari care nu au o relație generatoare de venituri salariale și asimilate salariilor cu suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse în conformitate cu prevederile art. 114 din Codul fiscal (venituri din alte surse);
- c) contravaloarea contribuțiilor la un fond de pensii facultative, potrivit legii, suportate de angajator pentru angajații proprii, precum și pentru alți beneficiari, cu excepția celor care se încadrează în condițiile prevăzute la art. 76 alin. (4) lit. s) din Codul fiscal, sunt impuse prin cumularea cu veniturile de natură salarială ale lunii în care sunt plătite.

Avantajele în bani pot fi sumele primite pentru procurarea de bunuri și servicii, precum și sumele acordate pentru distracții sau recreere.

Avantajele în bani și echivalentul în lei al avantajelor în natură sunt impozabile, indiferent de forma organizatorică a entității care le acordă.

Fac excepție veniturile care sunt expres menționate ca fiind neimpozabile, în limitele și în condițiile prevăzute la art. 76 alin. (4) din Codul fiscal.

Evaluarea avantajelor în natură

Veniturile în natură, precum și avantajele în natură primite cu titlu gratuit sunt evaluate la prețul pieței, la locul și data acordării avantajului. Avantajele primite cu plată parțială sunt evaluate ca diferența dintre prețul pieței, la locul și data acordării avantajului, și suma reprezentând plata parțială.

Evaluarea avantajelor în natură sub forma folosirii numai în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii se face astfel:

- a) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a vehiculului se face aplicându-se un procent de 1,7% pentru fiecare lună, la valoarea de intrare a acestuia. În cazul în care vehiculul este închiriat de la o terță persoană, avantajul este evaluat la nivelul chiriei;
- b) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a locuinței primite se face la nivelul chiriei practicate pentru suprafețele locative deținute de stat. Avantajele conexe, cum ar fi: apă, gaz, electricitate, cheltuieli de întreținere și reparații și altele asemenea, sunt evaluate la valoarea lor efectivă;

c) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a altor bunuri decât vehiculul și locuința se face la nivelul totalului cheltuielilor aferente fiecărui bun pe unitate de măsură specifică sau la nivelul prețului practicat pentru terți.

Evaluarea utilizării în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii cu folosință mixtă se face astfel:

- a) pentru vehicule, evaluarea se face conform prevederilor de mai sus, iar avantajul se determină proporțional cu numărul de kilometri parcurși în interes personal din totalul kilometrilor. Fac excepție de la evaluare avantajele sub forma utilizării în scop personal a vehiculelor pentru care cheltuielile sunt deductibile în cotă de 50%;
- b) pentru alte bunuri, evaluarea se face conform aceluiași prevederi, iar avantajul se determină proporțional cu numărul de metri pătrați folosiți în interes personal sau cu numărul de ore de utilizare în scop personal.

Beneficii care nu sunt considerate avantaje în sens fiscal:

- a) contravaloarea abonamentelor pe mijloacele de transport în comun pentru angajații a căror activitate presupune deplasarea frecventă în interiorul localității;
- b) reducerile de prețuri practicate în scopul vânzării, de care pot beneficia clienții persoane fizice;
- c) costul abonamentelor telefonice și al convorbirilor telefonice efectuate, precum și utilizarea autoturismului de serviciu pentru îndeplinirea sarcinilor de serviciu;
- d) diferențele de tarif la cazare în locațiile reprezentând amenajări recreative și sportive din dotarea instituțiilor publice de care beneficiază personalul propriu, conform legii;
- e) primele de asigurare aferente contractelor de asigurare civilă profesională pentru administratori/directori, încheiate și suportate de societate pentru care desfășoară activitatea, potrivit prevederilor Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- f) cazarea gratuită în centrele de refacere a capacității de muncă/cabanele militare pentru personalul armatei, potrivit legii.

Angajatorul stabilește partea corespunzătoare din convorbirile telefonice reprezentând folosința în scop personal, care reprezintă avantaj imposabil și se va impozita prin cumularea cu veniturile salariale ale lunii în care salariatul primește acest avantaj. În acest scop, angajatorul stabilește limita convorbirilor telefonice aferente sarcinilor de serviciu pentru fiecare post telefonic, urmând ca ceea ce depășește această limită să fie considerat avantaj în natură, în situația în care salariatului în cauză nu i s-a imputat costul convorbirilor respective.

La evaluarea avantajului folosinței în scop personal a vehiculului din patrimoniul angajatorului cu folosință mixtă, pus la dispoziție unui angajat, nu se iau în considerare distanța dus-întors de la domiciliu sau reședința la locul de muncă/locul desfășurării activității, precum și cheltuielile efectuate pentru realizarea sarcinilor de serviciu.

Studii de caz

1. Petrecere pentru salariați. Avantaje salariale

Întrebare:

Firma, în vederea stimulării salariaților și formării unei echipe mai unite, a organizat o petrecere pentru angajați la un restaurant. Cum tratez din punct de vedere fiscal factura emisă de restaurant, având în vedere că aceasta este destul de substanțială, aproximativ 100 euro pe angajat?

Răspuns:

Potrivit prevederilor de la art. 76 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, avantajele, în bani sau în natură, primite în legătură cu o activitate menționată la alin. (1) și (2), precum și cele primite de la terți ca urmare a unei relații contractuale între părți, cu excepția celor prevăzute la alin. (4), includ, însă nu sunt limitate la:

b) cazare, hrană, îmbrăcăminte, personal pentru munci casnice, precum și alte bunuri sau servicii oferite gratuit ori la un preț mai mic decât prețul pieței, altele decât cele care se încadrează în limitele prevăzute la alin. (4¹) lit. b) și c);

La alin. (4¹) lit. b) și c) se precizează că:

(4¹) Următoarele venituri cumulate lunar nu reprezintă venit impozabil în înțelesul impozitului pe venit, în limita plafonului lunar de cel mult 33% din salariul de bază corespunzător locului de muncă ocupat sau din solda lunară/salariul lunar acordată/acordat potrivit legii:

(..)

b) contravaloarea hranei acordate de către angajator pentru angajații proprii, persoane fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, în alte situații decât cea prevăzută la alin. (4) lit. c), astfel cum este prevăzut în contractul de muncă sau în regulamentul intern, în limita valorii maxime, potrivit legii, a unui tichet de masă/persoană/zi, prevăzută la data acordării, în conformitate cu legislația în vigoare. La stabilirea plafonului lunar neimpozabil nu se iau în calcul numărul de zile din lună în care persoana fizică desfășoară activitate în regim de telemuncă sau muncă la domiciliu sau se află în concediu de odihnă/medical/delegare. Prin hrană se înțelege hrana preparată în unități proprii sau achiziționată de la unități specializate.

Prevederile nu sunt aplicabile angajaților care beneficiază de tichete de masă, în conformitate cu legislația în vigoare;

c) cazarea și contravaloarea chiriei pentru spațiile de cazare/de locuit (..).

În situația menționată, apreciez că acestea trebuie asimilate avantajelor salariale și impozitate atât din punctul de vedere al impozitului pe venit, cât și al contribuțiilor sociale obligatorii, întrucât petrecerea nu se încadrează la beneficiile neimpozabile prevăzute la art. 76 alin. (4¹) din Codul fiscal.

Din punctul de vedere al impozitului pe profit, cheltuielile sunt deductibile în conformitate cu prevederile art. 25 alin. (2) din Codul fiscal.

Din punctul de vedere al TVA, dacă se deduce TVA din facturile de achiziție, se va colecta TVA, întrucât sunt asimilate prestării de servicii efectuate cu plată, conform prevederilor de la art. 271 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal.

2. Deductibilitate chirie. Avantaje salariale

Întrebare:

Firma noastră urmează să închirieze de la o persoană fizică o locuință pe care să o acorde gratuit unui salariat străin. Știm că partea ce depășește 20% din salariul minim brut pe țară este considerată avantaj de natură salarială, pentru care se datorează impozit și contribuții.

1. Cheltuiala cu chiria este deductibilă? Chiria valorează 2.000 lei.
2. Care este valoarea avantajului în natură?
3. Cheltuiala salarială cu acest avantaj este deductibilă integral?

Răspuns:

1. Pentru chiriile plătite persoanelor fizice se aplică noi reguli pentru firma dumneavoastră:

- se calculează o sumă forfetară de 20% din valoarea chiriei;
- rețineți impozitul pe chirie la sursă, îl declarați și îl plătiți la stat.

Calcul impozit pe chirie:

- suma forfetară: $2.000 \times 20\% = 400$ lei

Înregistrări contabile din aplicarea pro-ratei

expert contabil
Gabi POPESCU

MONOGRAFIE
CONTABILĂ

Articolul 300 din Codul fiscal definește persoana impozabilă cu regim mixt ca fiind persoana impozabilă care realizează sau urmează să realizeze atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere.

Regulile generale aplicabile în ceea ce privește deducerea TVA de către astfel de persoane sunt:

- Taxa aferentă achizițiilor destinate exclusiv realizării de operațiuni care permit exercitarea dreptului de deducere, inclusiv de investiții destinate realizării de astfel de operațiuni, se deduce integral.
- Taxa aferentă achizițiilor destinate exclusiv realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, precum și de investiții care sunt destinate realizării de astfel de operațiuni, nu se deduce.
- Taxa aferentă achizițiilor pentru care nu se cunoaște sau nu se poate determina destinația, respectiv dacă vor fi utilizate pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere sau pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, se deduce pe bază de pro-rata.
- Ca excepție, în cazul achizițiilor destinate realizării de investiții, care se prevăd că vor fi utilizate atât pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere, cât și pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, este permisă deducerea integrală a taxei pe valoarea adăugată pe parcursul procesului investițional, urmând ca taxa dedusă să fie ajustată ulterior în conformitate cu pre-vederile art. 305.

Determinarea pro-ratei

Raport între:

- suma totală, fără taxă, inclusiv subvențiile legate direct de preț, a operațiunilor constând în livrări de bunuri și prestări de servicii care permit exercitarea dreptului de deducere, la numărător; și
- suma totală, fără taxă, a operațiunilor care permit exercitarea dreptului de deducere și a operațiunilor constând în livrări de bunuri și prestări de servicii care nu permit exercitarea dreptului de deducere, la numitor.

În primul an de aplicare a pro-ratei se determină pro-rata aplicabilă provizoriu estimată.

Pro-rata aplicabilă provizoriu este pro-rata estimată pe baza operațiunilor preconizate a fi realizate în timpul anului calendaristic curent.

Aceasta trebuie comunicată organului fiscal cel mai târziu până la data la care se depune primul decont de taxă, aferent perioadei fiscale în care persoana începe să realizeze operațiuni fără drept de deducere.

La finalul fiecărui an:

Se determină pro-rata definitivă și include toate operațiunile desfășurate în anul încheiat, pentru care exigibilitatea taxei ia naștere în timpul anului calendaristic respectiv.

Pro-rata definitivă se determină procentual și se rotunjește până la cifra unităților imediat următoare.

La decontul de taxă în care s-a efectuat ajustarea prin aplicarea pro-ratei se anexează un document care prezintă metoda de calcul al pro-ratei definitive.

La începutul fiecărui an:

Pro-rata aplicabilă provizoriu pentru un an este pro-rata definitivă determinată pentru anul precedent sau pro rata estimată pe baza operațiunilor prevăzute a fi realizate în anul calendaristic curent, în cazul persoanelor impozabile pentru care ponderea operațiunilor cu drept de deducere în totalul operațiunilor se modifică în anul curent față de anul precedent.

Persoanele impozabile trebuie să comunice organului fiscal competent, la începutul fiecărui an fiscal, cel mai târziu până la data de 25 ianuarie inclusiv, pro-rata provizorie care va fi aplicată în anul respectiv, precum și modul de determinare a acesteia.

Determinarea TVA de dedus provizoriu

Taxa de dedus într-un an se determină provizoriu prin înmulțirea valorii taxei deductibile pentru fiecare perioadă fiscală din acel an calendaristic cu pro-rata provizorie determinată pentru anul respectiv.

Determinarea TVA de dedus definitiv

Taxa de dedus pentru un an calendaristic se calculează definitiv prin înmulțirea sumei totale a taxei deductibile din anul calendaristic cu pro-rata definitivă determinată pentru anul respectiv.

La sfârșitul anului, persoanele impozabile cu regim mixt ajustează taxa dedusă provizoriu, astfel:

- din taxa de dedus determinată definitiv, pe baza pro-ratei definitive, se scade taxa dedusă determinată pe baza pro-ratei provizorii;
- rezultatul, diferența în plus sau în minus, după caz, se înscrie în rândul de regularizări din decontul de taxă aferent ultimei perioade fiscale a anului.

Pentru efectuarea ajustărilor conform art. 305 din Codul fiscal, pe o perioadă de 5 sau 20 de ani:

- taxa deductibilă inițială se împarte la 5 sau la 20;
- rezultatul se înmulțește cu pro-rata definitivă aferentă fiecăruia dintre următorii 4 sau 19 ani;
- taxa dedusă inițial, conform pro-ratei definitive, se împarte la 5 sau la 20;
- se compară rezultatele, iar diferența în plus sau în minus reprezintă ajustarea de efectuat, care se înscrie în rândul de regularizări din decontul aferent ultimei perioade fiscale a anului.

Persoanele impozabile cu regim mixt pot opta să nu exercite dreptul de deducere pe bază de pro-rata, situație în care taxa aferentă achizițiilor de bunuri destinate operațiunilor cu sau fără drept de deducere nu va fi dedusă.

Achiziții de la persoane care aplică TVA la încasare

Amânarea dreptului de deducere până în momentul în care taxa aferentă bunurilor /serviciilor este plătită furnizorului/prestatorului se aplică numai pentru taxa care ar fi deductibilă potrivit prevederilor art. 297 alin. (4)–(6), art. 298, 300 și 301 din Codul fiscal.

Persoanele impozabile cu regim mixt care achiziționează bunuri sau servicii pentru care taxa nu este deductibilă conform art. 300 din Codul fiscal nu vor reflecta ca taxă neexigibilă taxa nedeductibilă, indiferent dacă taxa aferentă este sau nu achitată.

Exemplu:

Societatea BOSS este persoană impozabilă cu regim mixt, ce determină TVA de dedus pe baza pro-ratei.

Pentru anul anterior, societatea a determinat o pro-rata de 65% pe baza operațiunilor efectuate, pe care o aplică în anul curent ca pro-rată provizorie.

În cursul unei luni se efectuează achiziții:

1. Achiziții de servicii în valoare de 5.000 lei, TVA 19% – 950 lei, de la un furnizor ce aplică sistemul TVA la încasare. Factura este achitată luna următoare. Serviciile sunt aferente atât activității care dă drept de deducere, cât și activității care nu dă drept de deducere.

Înregistrarea în contabilitate a facturii:

TVA totală = 950 lei

TVA prin aplicarea pro-ratei = 950 lei × 65% = 618 lei

%	=	401	5.950 lei
		„Furnizori”	
628			5.000 lei
„Alte cheltuieli cu serviciile executate de terți”			
4428			618 lei
„TVA neexigibilă”			
4426			332 lei
„TVA deductibilă”			

● Și ajustarea TVA nedeductibile ca urmare a aplicării pro-ratei:

635	=	4426	332 lei
„Cheltuieli cu alte impozite, taxe și vărsăminte asimilate”		„TVA deductibilă”	

● La achitarea facturii, luna următoare, se va înregistra:

401	=	5121	5.950 lei
„Furnizori”		„Conturi la bănci în lei”	

Investiții la clădire închiriată. Impozit pe construcții. Evidențierea bonificației

CAZURI PRACTICE

ÎNTREBARE:

1. O societatea deține o clădire închiriată de la o persoană fizică, pe care o folosește în activitatea economică. A efectuat amenajări la clădirea respectivă în valoare mare (peste 50% din valoarea clădirii pentru care proprietarul plătește impozit la primărie). Amenajările sunt recepționate în contul 212 și sunt supuse amortizării pe perioada contractului (40 ani). Proprietarul nu a declarat valoarea amenajărilor efectuate de societate, deci nu a plătit impozit pentru ele.
2. În plus, au fost amplasate panouri fotovoltaice pe clădire, fiind înregistrată ca prosumator.
3. A efectuat și amenajarea curții, inclusiv betonare și gard.

Are obligația plății impozitului pe construcții speciale pentru toate situațiile de la punctele 1-3? Dacă se dorește plata până la 25 mai a întregii valori a impozitului, se declară în D100 valoarea fără bonificație sau valoarea totală de 0,5%?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

După cum se prevede la art. 498 alin. (13) coroborat cu art. 497 din Codul fiscal, nu sunt considerate construcții supuse impozitului pe construcții investițiile efectuate de contribuabili la construcțiile care sunt utilizate în baza unor contracte de închiriere, dacă, până la data de 31 decembrie a anului anterior celui pentru care se datorează impozitul pe construcții, aceste investiții nu se concretizează în construcții prevăzute în grupa 1 din Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe.

Per a contrario, dacă aceste investiții la construcțiile utilizate în baza unor contracte de închiriere se concretizează în construcții, atunci impozitul pe construcții se va data.

Din prevederile art. 498 alin. (12) din Codul fiscal reiese că la baza stabilirii impozitului pe construcții stau înregistrările contabile evidențiate în conturile contabile corespunzătoare construcțiilor, respectiv din contul 212 – Construcții și contul 215 – Investiții imobiliare.

În cazul investițiilor la bunurile/construcțiile închiriate sunt aplicabile prevederile pct. 227 și pct. 228 din Reglementările contabile aprobate prin O.M.F.P.

Activități independente.

Venituri din agricultură. Norma de venit

ÎNTREBARE:

1. În cazul persoanelor fizice care obțin venituri din agricultură conform normei de venit în 2025, nu se depune DU. Însă întrebarea este: sunt ele obligate să plătească CASS de 1.980 lei, chiar dacă sunt angajate undeva și obțin venituri din agricultură în sume mici?
2. În cazul unei persoane fizice cu activități independente în sistem real, care nu a avut activitate și nu a obținut niciun venit, este aceasta obligată să plătească CASS de 1.980 lei?

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

1. În anul 2025:

Potrivit prevederilor de la art. 170 alin. (2) și (3) din Codul fiscal,

(...)

(2) Persoanele fizice care, în anul fiscal pentru care se depune declarația prevăzută la art. 122, au realizat venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c)-h), din una sau mai multe surse și/sau categorii de venituri, datorează contribuția de asigurări sociale de sănătate la o bază de calcul stabilită potrivit alin. (3), dacă în anul de realizare a veniturilor valoarea cumulată a acestora este cel puțin egală cu 6 salarii minime brute pe țară.

(3) Baza anuală de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate în cazul persoanelor care realizează venituri din cele prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c)-h) o reprezintă:

- a) nivelul a 6 salarii minime brute pe țară, în cazul veniturilor realizate cuprinse între 6 salarii minime brute pe țară inclusiv și 12 salarii minime brute pe țară;
- b) nivelul de 12 salarii minime brute pe țară, în cazul veniturilor realizate cuprinse între 12 salarii minime brute pe țară inclusiv și 24 de salarii minime brute pe țară;
- c) nivelul de 24 de salarii minime brute pe țară, în cazul veniturilor realizate cel puțin egale cu 24 de salarii minime brute pe țară.

(4) Încadrarea în plafonul anual de cel puțin 6, 12 sau 24 de salarii minime brute pe țară, după caz, se efectuează prin cumularea veniturilor prevăzute la art. 155 alin. (1) lit. c)-h), după cum urmează:

(...)

e) venitul net sau norma de venit, după caz, pentru veniturile din activități agricole, silvicultură și piscicultură, stabilite potrivit art. 104-106;

(...)

Etape lichidare voluntară

ÎNTREBARE:

O societate a început demersurile pentru dizolvare și lichidare voluntară. A depus pentru etapa 1 la ONRC, în data de 23.12.2024, decizia asociatului unic și, conform certificatului de înregistrare menționi, decizia a fost înscrisă în Registrul Comerțului la data de 31.12.2024. În data de 04.04.2025 s-a publicat decizia în Monitorul Oficial.

Vă rog să-mi spuneți care sunt pașii de urmat la ANAF, cât și la Registrul Comerțului, pentru a închide societatea. Societatea nu are debite și este pe pierdere.

SOLUȚIE FISCAL-CONTABILĂ:

În cazul dizolvării fără lichidare, sunt aplicabile prevederile art. 235 din Legea nr. 31/1990 a societăților, respectiv: în societățile în nume colectiv, în comandită simplă și în cele cu răspundere limitată, asociații pot hotărî, odată cu dizolvarea, cu cvorumul și majoritatea prevăzute pentru modificarea actului constitutiv, și modul de lichidare a societății, atunci când sunt de acord cu privire la repartizarea și lichidarea patrimoniului societății și când asigură stingerea pasivului sau regularizarea lui în acord cu creditorii.

Sunt două etape:

1. Etapa de dizolvare și lichidare, în care societățile comerciale își încetează practic activitatea, iar asociații decid cu privire la modul de împărțire a activului proporțional cu cota de capital social deținută de fiecare. Astfel, dizolvarea și lichidarea au loc simultan, deoarece asociații s-au înțeles asupra modului de împărțire a bunurilor rămase în urma lichidării firmei, fără a fi necesară intervenția unui lichidator. Se plătesc toate datoriile către toți creditorii, inclusiv către ANAF. În această etapă are loc depunerea și publicarea hotărârii AGA în Monitorul Oficial al României cu privire la lichidare.

Primul bilanț de lichidare (S1039) se întocmește la data începerii procedurii de lichidare și se depune la ANAF, în termen de 30 de zile de la data începerii lichidării.

Prin urmare, dacă nu s-a depus primul bilanț, acesta se întocmește și se depune acum, după publicarea deciziei în Monitorul Oficial.

La formularul S1039 se bifează prima căsuță „SITUAȚII FINANCIARE ANUALE ÎNTOCMITE ÎN VEDEREA EFECTUĂRII OPERAȚIUNILOR DE FUZIUNE, DIVIZARE SAU LICHIDARE CONF. ART. 28 ȘI 36 ALIN. (4) DIN LEGEA CONTABILITĂȚII NR. 82/1991”, la care se anexează o arhivă zip ce conține aceleași documente ca pentru orice situații financiare (F10, F20, F30, F40, declarația conform art. 30, raportul administratorului, notele explicative și hotărârea asociaților/asociatului unic de aprobare a bilanțului de lichidare).

2. Etapa de radiere, inițiată la minimum 30 de zile de la finalizarea primei etape la ONRC, va avea ca efect radierea societății din evidențele Registrului Comerțului.

În perioada celor 30 de zile, orice creditor, inclusiv ANAF, își poate exercita dreptul de opoziție cu privire la dizolvarea societății.

Este recomandat să solicitați un certificat de atestare fiscală, deoarece dacă ANAF face opoziție, identificând datorii, societatea va fi chemată în instanță pentru remedierea situației, prelungindu-se foarte mult întregul proces, preț de câteva luni.